

[Lone Møller]

Det fremgår af lovforslaget, at undervisningsministeren kan bestemme, at uddannelsesstøtten fremover administreres af SU-styrelsen. Det kan jeg være noget bekymret over. Der er i dag regionalt udviklet en praksis mellem amter, uddannelsesinstitutioner og AF, som er meget værdifuld til støtte for den enkelte med hensyn til ansøgning, valg af uddannelse samt godtgørelse. Derfor burde loven måske administreres af amterne, et ønske, som gentagne gange er fremsat af amterne både regionalt og centralt; lad os se på dette i udvalget. Det vigtigste er dog trods alt, at loven kan administreres hurtigt, enkelt og smidigt af hensyn til ansøgerne.

Socialdemokratiet kan tilslutte sig lovforslaget og tilsiger en hurtig udvalgsbehandling.

Pia Christmas-Møller (KF):

VUS-ordningen har efter en lidt træg indkøringsperiode vist sig at være et godt instrument til at løfte uddannelsesniveaut for de kortuddannede.

Ordnningen har jo omfattet både lønmodtagere og selvstændige, men de seneste tal for så vidt angår selvstændige viser en vigende tilgang af selvstændige til ordningen. Jeg vil derfor gerne spørge undervisningsministeren, hvad der er baggrunden for, at selvstændige ikke har så stor glæde af VUS-ordningen. Er der en ændring i administrationspraksis, og er det tilsigtet, at de selvstændige stille og fredeligt skal glide ud af ordningen, eller beror det på et tilfælde? Det vil vi meget gerne have om ministeren kan svare på enten her eller under udvalgsbehandlingen. Vi mener faktisk, det er meget vigtigt, at VUS-ordningen ikke blot giver et godt tilbud til lønmodtagere, der er kortuddannede, men altså også til de mange selvstændige, der ikke har mere end 7-8 års skolegang bag sig.

Det foreliggende lovforslag indeholder mange gode og forbedrende elementer. Det vil jeg ikke komme nærmere ind på, for det helt afgørende problem for Det Konservative Folkeparti er finansieringen af den betydelige merudgift, som ligger i lovforslaget – ikke så meget for 1993 som for 1994 og 1995. Her er der tale om en merudgift på 125 mio. kr. for 1994 og ikke mindre end 300 mio. kr. for 1995. Det er så stor en merudgift, at vi er nødt til at vide, hvor finansieringen kommer fra.

Hvordan forestiller regeringen sig at disse penge skal dækkes ind? Hvis det skal ske inden for Undervisningsministeriets egne rammer, hvad skal så prioriteres ned? Uden at vide, hvad det går ud over, kan vi ikke på nogen måde give tilsagn om en merudgift i denne størrelsesorden til VUS-ordningen; det vil være direkte uansvarligt. Vi er nødt til at have afklaret det økonomiske i dette forslag, før vi kan gå videre med de i øvrigt rimelige gode intentioner, som ligger bag forslaget.

Men 125 mio. kr. i 1994 og 300 mio. kr. i 1995 er altså ikke småpenge. Derfor må vi have et klart svar på spørgsmålet: Hvorfra skal de penge komme? Hvad skal prioriteres ned på bekostning af dette forslag?

Anders Mølgaard (V):

Som bekendt er Venstre generelt positiv over for VUS-ordningen, men vi er nødt til ligesom De Konservative at tage afstand fra det netop fremsatte lovforslag, for som præciseret i bemærkningerne vil lovforslaget medføre merbevillinger på hundredvis af millioner kroner i løbet af 1990'erne. Så på grund af de store merudgifter kan vi i Venstre ikke tilslutte os lovforslaget.

Når vi nu i dag debatterer VUS-ordningen, vil jeg også gerne benytte lejligheden til at stille et spørgsmål til ministeren til almindelig opklaring. Der står nemlig i bemærkningerne, at der på uddannelsesinstitutionerne, blandt arbejdsgiverne og ude i organisationerne er stor tilfredshed med VUS-ordningen, som den fungerer i dag. Jeg tror også, at ministeren er bekendt med, at bl.a. landbrugsorganisationerne i efteråret 1992 har henvendt sig vedrørende den praksis, der foregår i relation til selvstændiges muligheder for at få del i VUS-ordningen. Som jeg ser henvendelsen, og som jeg også læser statistikkerne fra ministeriet, er der faktisk sket det fra 1989 og frem til i dag, at de selvstændige grådvis, men sikkert, er blevet frosset ud af VUS-ordningen.

Hvis man ser på statistikkerne, var det sådan, at 42 pct. af alle dem, der deltog i VUS-ordningen i 1989, var selvstændige og medarbejdende ægtefæller, og i dag er det nede på 0,3 pct., som jeg har fået det oplyst – altså fra 42 pct. i 1989 ned til 0,3 pct., som er selvstændige. Således som jeg forstår det og læser statistikkerne – men det vil jeg gerne høre ministe-